

Přehled zájmen

<p>Osobní zájmena</p> <p><i>já</i> ἐγώ, ἐμοῦ/μου, ἐμοί/μοι, ἐμέ/με <i>my</i> ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς <i>ty</i> σὺ, σοῦ/σου, σοί/σοι, σέ/σε <i>vy</i> ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς</p> <p>Výjimečně se vyskytují též tvary pro 3. osobu, často se zvrátným významem v tom smyslu, že ve vedlejší větě odkazují na podmět věty řídicí:</p> <p>sg.: - , οὐ/οὐ, οἱ/οἱ, ἐ/ἐ <i>pl.</i> σφεῖς, σφῶν, σφίσι(ν), σφῶς</p> <p>Osobní zájmena stojí mimo člen: ὁ φίλος μου <i>myj přítel</i>.</p>	
<p>Zájmeno αὐτός, αὐτή, αὐτό:</p> <p>a) V gen./dat./ak. sg. i pl. nahrazuje tvary osobního zájmena pro 3. osobu. <i>Např.:</i> ἀπέκτεινε αὐτόν <i>zabil ho</i>.</p> <p>b) Za členem má význam ztotožňovací: týž (ten samý), táž, totéž. <i>Např.:</i> οἱ αὐτοὶ λόγοι <i>taistáž slova</i>.</p> <p>c) Mimo člen má význam vytkací: (on) sám, sama, samo. <i>Např.:</i> αὐταῖς ταῖς θεαῖς εἰ ταῖς θεαῖς αὐταῖς <i>bohyňm samotným</i>.</p>	
<p>Zvrátná zájmena</p> <p>k podmětu <i>já</i> k podmětu <i>ty</i> k podmětu <i>on, ona, ono</i></p> <p>ἐμαυτοῦ, -ῆς σεαυτοῦ (σαυτοῦ), -ῆς ἐαυτοῦ (αὐτοῦ), -ῆς, οὐ ἐμαυτῶ, -ῆ σεαυτῶ (σαυτῶ), -ῆ ἐαυτῶ (αὐτῶ), -ῆ, -ῶ ἐμαυτόν, -ήν σεαυτόν (σαυτόν), -ήν ἐαυτόν (αὐτόν), -ήν, -ό</p> <p>k podmětu <i>my</i> k podmětu <i>vy</i> k podmětu <i>oni, ony, ona</i></p> <p>ἡμῶν αὐτῶν ὑμῶν αὐτῶν ἐαυτῶν (αὐτῶν) ἡμῖν αὐτοῖς, -αῖς ὑμῖν αὐτοῖς, -αῖς ἐαυτοῖς (αὐτοῖς), -αῖς, -οῖς ἡμᾶς αὐτούς, -ᾶς ὑμᾶς αὐτούς, -ᾶς ἐαυτούς (αὐτούς), -ᾶς, -ά</p> <p>Pro 3. os. pl. existují též řídké tvary σφῶν αὐτῶν, σφίσι(ν) αὐτοῖς, σφῶς αὐτούς.</p> <p>Zvrátná zájmena stojí typicky za členem: τὸν ἐαυτοῦ φίλον <i>svého přítele</i>.</p>	
<p>Vztažná zájmena</p> <p>sg. <i>kteř</i> ὅς, οὗ, ᾧ, ᾧν <i>kteřá</i> ἣ, ἧς, ἣ, ἣν <i>kteřé</i> ὅ, οὗ, ᾧ, ᾧ <i>pl.</i> οἷ, ᾧν, οἷς, οἷς αὐτῶν <i>kteřé</i> αἱ, ᾧν, αἷς, ᾧς <i>kteřá</i> ἃ, ᾧν, οἷς, ᾧ</p>	

Přehled zájmen

<p>Přivlastňovací zájmena</p> <p><i>myj, má, mé</i> ἐμός, ἐμή, ἐμόν <i>PL. náš, naše</i> ἡμέτερος, -έρα, -ερον <i>tvůj, tvá, tvé</i> σός, σή, σόν <i>váš, vaše</i> ὑμέτερος, -έρα, -ερον</p> <p>Stojí typicky za členem: ὁ ἡμέτερος φίλος <i>náš přítel</i>.</p>	
<p>Ukazovací zájmena</p> <p>ὅδε <i>ten</i> <i>zde</i> οὗτος <i>ten, tamten</i> ἐκεῖνος <i>onen</i></p> <p>ὅδε ἦδε τόδε οὗτος αὕτη τοῦτο ἐκεῖνος, -ῆ, -ο τοῦδε τῆσδε τοῦδε τούτος ταύτης τούτου ἐκεῖνου, -ῆς, -ου τῶδε τῆσδε τούτῳ τούτῳ τούτῳ ἐκεῖνῳ, -ῆ, -ῶ τούδε τῆσδε τούτῳ τούτῳ τούτῳ ἐκεῖνον, -ῆν, -ον οἶδε αἶδε τάδε οὗτοι αὐταῖ ταῦτα ἐκεῖνοι, -αι, -α τῶνδε τῶνδε τῶνδε τούτων τούτων ἐκεῖνων τοῖσδε τοῖσδε τοῖσδε τούτοις τούτοις ἐκεῖνοις, -αις, -οῖς τούσδε τάσδε τάσδε τούτους τούτους ἐκεῖνοὺς, -ᾶς, -α</p> <p>Stojí mimo člen: ὁ ἵππος οὗτος <i>nebo</i> οὗτος ὁ ἵππος <i>ten</i> <i>kůň</i>.</p>	
<p>Tázací zájmeno τίς, τί</p> <p><i>τίς kdo, kteří, -á</i> τί <i>co, které</i> PL. τίτες <i>kteří, které</i> τίνα <i>kteřá</i> τίνος/τού τίνος/τού τίνων τίνων τίνι/τῶ τίνι/τῶ τίσι τίσι τίνα τί τίνας τίνα</p> <p>Neurčitě zájmeno τίς, τι <i>někdo, něco/některý, -á</i>, -έ se skloňuje stejně jako tázací, ale nemá vlastní přízvuk (nom. a ak. pl. neutra mají navíc variantní tvary ἄττα).</p>	
<p>Neurčitě vztažná zájmena</p> <p>ὅστις <i>každý, který</i> ἥτις <i>každá, která</i> ὅ τι <i>každé, které</i> οὗτινος/ἴτου ἥστινος ἥστινος οὗτινος/ἴτου ᾧτινι/ἴτῳ ἥτινι ᾧτινι/ἴτῳ ὄντινα ἥντινα ὄ τι οἷτινες αἷτινες ᾧτινας/ἄττα ᾧντινων/ἴτων ᾧντινων/ἴτων οἷσσι/ἴστοις αἷσσι οὕστινας ᾧστινας</p>	